

Oslo Domkirke, 22. januar 1994

Statsminister

Gro Harlem Brundtland

Med forbehold om endringer

**MINNETALE OVER
UTENRIKSMINISTER JOHAN JØRGEN HOSLT**

Vår utenriksministers alt for tidlige bortgang har gjort et dypt inntrykk, i det norske folk - og i det internasjonale samfunn. Vi har mistet en viktig kraft i arbeidet for fred og samarbeid mellom nasjonene. Vi har lidd et smertelig tap. Sorgen er et uttrykk for den posisjon og anseelse han hadde, hjemme som ute. Johan Jørgen Holst satte dype spor.

Vi har mistet en usedvanlig begavelse, et menneske med dyp innsikt og en særegen evne til å bruke sine store kunnskaper for å skape nye muligheter og finne nye løsninger. Slik opplevde vi det sterkt sist høst, da hans politiske innsats ga ham og Norge stor anerkjennelse internasjonalt.

Også som forsker var han en pioner. Gjennom sin kreative fantasi og intellektuelle skaperkraft bidro han på viktige områder i internasjonale sikkerhetsspørsmål. Det internasjonale samfunn lyttet til Johan Jørgen Holst.

I Regjeringen opplevde vi hans engasjement på mange områder.

Men hans arbeidsglede og store arbeidskraft satte mange spor - allerede før han ble medlem av Regjeringen i 1986. Jeg opplevde selv hans viktige bidrag til Palme-kommisjonens konklusjoner i "Sikkerhet i fellesskap" og i arbeidet for Verdenskommisjonen for miljø og utvikling. Det vi var opptatt av var hvordan vi kunne bidra

til å skape en bedre organisert verden, hvordan vi kunne bygge broer og forene motsetninger.

Det var dette som var drivkraften i Johan Jørgen Holsts mangesidige virke. Klarere enn mange andre så han sammenhengene i utviklingslinjene, mellom fortid og framtid, mellom miljø og sikkerhet, mellom det nære og det globale.

I hans bredt anlagte redegjørelse i Stortinget sist høst var han særlig opptatt av at vi må få tak i de historiske tendensene som former valgmulighetene, på å forme forandringene snarere enn å bekjempe dem, på å se framtid som mulighet, ikke som trussel.

Johan Jørgen Holst hadde stor tro på at det er viktig med et sterkt norsk engasjement i internasjonalt samarbeid. Selv var han alltid klar til å prøve nye veier, alltid full av pågangsmot når det gjaldt å nå resultater. Dette fikk han i rikt monn utnyttet også i sin mangeårige politiske gjerning.

Alle Johan Jørgen Holsts egenskaper og politiske erfaring ga ham helt spesielle forutsetninger for å kunne gjøre den innsats han alltid vil bli husket for: At han spilte en så avgjørende rolle i det historiske gjennombruddet for en fredsavtale i Midt-Østen.

Vi delte alle hans glede over å få være med på "å se framtid som mulighet" og "å forme forandringene".

Så ble han brått revet bort. Vi som er tilbake vet alle hvor gjerne vi skulle hatt ham blant oss - i familien, blant vennene, i Regjeringen. Nå er det vår oppgave og vårt ansvar å ta vare på det store arbeidet Johan Jørgen Holst har nedlagt. Hans innsats vil stå der som en inspirasjon og et eksempel for oss alle. Vi vil minnes ham i dyp takknemlighet.